ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

'Αγώνας γιὰ νὰ σωθῆ ἡ Μεσόγειος θάλασσα

ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΜΟΛΥΣΜΕΝΗ

ΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Παρὰ τὶς διαφωνίες ποὺ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων καὶ ἀναπτυσσομένων χωρῶν καὶ τὴν ἀνάγκη γιὰ μιὰ νέα διάσκεψη, γιὰ νὰ συζητήσουν τὰ προβλήματά τους, τὰ μεσογειακὰ κράτη φαίνεται ὅτι ἔχουν κατανοήσει στὰ σοβαρὰ μὲ τὴν καταπολέμηση τῆς μολύνσεως στὴ Μεσόγειο θάλασσα. 'Ασφαλῶς διότι ἔχουν ἐπίγνωση, ὅτι αὐτὸς ὁ κίνδυνος ἀπειλεῖ ὅλες τὶς χώρες.

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ δήλωση ποὺ ἔκαμε ἕνας ἀντιπρόσωπος στὴ διάσκεψη γιὰ τὴ σωτηρία τῆς Μεσογείου: «Πῶς μπορεῖτε νὰ περίμενε νὰ ἔλθουν τουρίστες στὴ χώρα σας, ἀφοῦ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ φάνε οὔτε ἕνα ψάρι καὶ θὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ κολυμπήσουν στὴ θάλασσα».

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ εἰδικὰ ἡ Ὑπηρεσία Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος ἔχουν ὑποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις γιὰ νὰ ὑπάρξει μία συμφωνία μεταξὺ ὅλων τῶν μεσογειακῶν κρατῶν, ὥστε νὰ σταματήσει, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ μόλυνση, ἰδιαίτερα μὲ τὰ βιομηχανικὰ κατάλοιπα ἢ μὲ τὰ ἐντομοκτόνα κ.λ.π. Γιατὶ εἶναι γεγονός, ὅτι ὅλα τὰ κράτη μολύνουν τὴ Μεσόγειο μὲ τὶς βιομηχανίες ποὺ ἔχουν γίνει κοντὰ στὶς ἀκτὲς καὶ μὲ τὰ διάφορα ἄλλα μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν.

Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι, ἡ Μεσόγειος ἔχει γίνει μία ἀπὸ τὶς πιὸ μολυσμένες θάλασσες τοῦ κόσμου καὶ ἂν δὲν παρθοῦν μέτρα, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πεθάνει ἡ «θάλασσα» ποὺ γέννησε τόσους πολιτισμούς».

Ἀπὸ μερικὰ χρόνια τώρα, οἱ ἐπιστήμονες κρούουν, τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἔχουν ἐπισημάνει ὅτι ἡ μεγαλύτερη μόλυνση γίνεται ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια, τὶς διάφορες βιομηχανίες ποὺ ἔχουν ἀναπτυχθεῖ καὶ διεχετεύουν τὰ κατάλοιπα καὶ τὶς διάφορες χημικὲς οὐσίες στὴ θάλασσα, ὅπως καὶ ἀπὸ τὰ λιμάνια καὶ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τμήματος τοῦ Προγράμματος Περιβάλλοντος τοῦ ΟΗΕ κ. Πίτερ Θάτσερ, προειδοποίησε, ὅτι εἶναι μὲν δυνατὸν νὰ γίνουν μερικὰ πράγματα γιὰ τὴ σωτηρία τῆς Μεσογείου, ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητο οἱ κυβερνήσεις τῶν μεσογειακῶν χωρῶν νὰ ποῦν μέχρι ποίου σημείου εἶναι ἀποφασισμένες νὰ ἐπιβάλουν ἐλέγχους, ὅσο γίνεται πιὸ αὐστηρούς, γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴ θάλασσα.

ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι οὔτε ἁπλό, οὔτε εὔκολο, διότι τὰ λιγότερο βιομηχανικὰ ἔθνη τῆς Μεσογείου θέλουν νὰ ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα γιὰ νὰ περιορισθεῖ ταχύτερα ὅσο γίνεται ἡ μόλυνση. Ἀλλὰ τὰ βιομηχανικὰ κράτη, ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ σταματήσουν ἀμέσως τὰ ἐργοστάσιά τους, συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος, ποὺ θὰ ἐφαρμοσθεῖ βαθμιαῖα κατὰ χρονικὰ διαστήματα.

Ὅπως γίνεται φανερό, ὑπάρχουν οἰκονομικοὶ λόγοι, ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ συμφωνήσουν τὰ διάφορα κράτη καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ προέκυψαν διαφωνίες, ποὺ ἀφοροῦν τὸν τρόπο καὶ τὰ μέσα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς μολύνσεως, τὶς προτεραιότητες ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθηθοῦν καί, φυσικά, τὰ κονδύλια ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ γίνει αὐτὴ ἡ ἐργασία.

Τὴν κατάσταση θὰ διευκόλυνε μιὰ συμφωνία ποὺ θὰ καθόριζε ποιὰ ἀπὸ τὰ μολυντικὰ στοιχεῖα θὰ ἔπρεπε κατ' ἀρχὴν νὰ ἀπαγορευθοῦν καὶ τί συγκεκριμένα μέτρα θὰ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή. Ἀλλὰ γιὰ τὸ καίριο αὐτὸ σημεῖο δὲν ἐλήφθη καμμιὰ ἀπόφαση ἀκόμη. Δὲν ἐλήφθη ἐπίσης ἀπόφαση καὶ γιὰ τὸ χρονοδιάγραμμα, ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθηθεῖ, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθεῖ ἕνα ἀποτελεσματικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς μολύνσεως. Καὶ τέλος, πολλὰ ἄλλα θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἦταν καλὸ νὰ δοθῆ μία ἀπάντησή, παραμερίσθηκαν κατ' ἀνάγκη, ἀφοῦ διατυπώθηκαν διαφορετικὲς ἀπόψεις. Εἶναι πιθανὸν ἡ νέα διάσκεψη ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴ Βενετία, τὸ προσεχὲς φθινόπωρο, νὰ ἀποδειχθεῖ ἀποτελεσματικώτερη.

Ἡ οὐσία, πάντως, εἶναι ὅτι, οἱ ἀρχές, καὶ οἱ κυβερνήσεις τῶν μεσογειακῶν κρατῶν, ἔχουν ἀποκτήσει συνείδηση τοῦ σοβαροῦ προβλήματος ποὺ εἶναι ἡ μόλυνση τῆς Μεσογείου καὶ ἔτσι ξεκίνησε μία διαδικασία, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του. Ἀναγνωρίζεται ὅμως ὅτι εἶναι ἰδιαίτερα δύσκολο καὶ ὅτι θὰ χρειασθεῖ νὰ παρέλθει καιρὸς γιὰ νὰ ὑπάρξουν θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Θάτσερ ἐξήγησε τοὺς λόγους:

«Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πόσο πολύπλοκα εἶναι τὰ προβλήματα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς μολύνσεως στὴ Μεσόγειο, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε αἰσιοδοξῶ ὅτι ὡς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θὰ ἔχει ἐπέλθει μία συμφωνία καὶ ἀργότερα τὰ μεσογειακὰ κράτη θὰ κληθοῦν νὰ ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες των. Κάθε χώρα ἔχει τὶς δικές της ἀπόψεις καὶ γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῶν συνεπειῶν ἀπὸ τὴ μόλυνση καὶ γιὰ τὶς προτεραιότητες ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθηθοῦν».

Ὁ Γιουγκοσλάβος ἐπιστήμων Στεπὰν Κέκες, ποὺ εἶναι ἐμπειρογνώμων γιὰ τὴ μόλυνση τῆς θαλάσσης, εἶπε ὅτι, εἶναι πολὺ σοβαρὸ τὸ πρόβλημα καὶ χρειάζεται μία διαφορετικὴ ἀντιμετώπιση. Στὸ παρελθόν, πρόσθεσε, εἴχαμε συγκεντρώσει τὸ ἐνδιαφέρον μας στὴ μόλυνση τῆς θαλάσσης, μόνο ἀπὸ τὸ πετρέλαιο. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μεγάλο πρόβλημα. Ἡ μεγαλύτερη μόλυνση τῆς θαλάσσης προέρχεται ἀπὸ τὴν ξηρὰ καὶ θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσωμε τὶς προσπάθειές μας ἐκεῖ. Πρέπει νὰ σταματήσουν τὰ βιομηχανικὰ μολυσμένα νερὰ ποὺ διοχετεύονται στὴ θάλασσα. Αὐτό, βέβαια, προϋποθέτει ἔργα, νέες ἐγκαταστάσεις, καί, πάνω ἀπ' ὅλα χρήματα. Εἶναι τεράστιο πρόβλημα καί, ἀσφαλῶς, ὅλοι τὸ ἀντιλαμβάνονται.

Οἱ ἐμπειρογνώμονες καὶ ἀρμόδιοι παράγοντες ἀναγνωρίζουν ὅτι, μία συμφωνία γιὰ τὴ μόλυνση τῆς Μεσογείου δὲν εἶναι εὔκολη ὑπόθεση. Ὑπάρχουν κατ' ἀρχήν, χῶρες ποὺ ἔχουν διαφορὲς μεταξύ τους, ὅπως οἱ Ἄραβες μὲ τὸ Ἰσραήλ, οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς Τούρκους, οἱ Ἀλγερινοὶ μὲ τοὺς Μαροκινούς. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τελικά, θὰ ἀρθοῦν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ μπροστὰ στὸν κίνδυνο καὶ τὶς ὁλέθριες συνέπειες ἀπὸ τὴ μόλυνση τῆς Μεσογείου καὶ βλ. ὑποχρεωθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ συμφωνήσουν μεταξύ τους.

Ὑπάρχουν πολιτικοί, κοινωνικοί, οἰκονομικοὶ λόγοι, ποὺ καθιστοῦν δύσκολη τὴ συμφωνία. Ἀπὸ τὰ 18 μεσογειακὰ κράτη, τὰ 16 εἶναι ἀναπτυσσόμενες χῶρες καὶ ἔχουν διαφορετικὰ συμφέροντα καὶ ἀντιλήψεις. Γιὰ τὰ κράτη αὐτά, τὸ κυριώτερο πρόβλημα εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τοῦ τουρισμοῦ, ποὺ ἀποφέρει σημαντικὰ ἔσοδα κάθε χρόνο. Ἀλλὰ γιὰ τὶς βιομηχανικὲς χῶρες τὸ κυριώτερο πρόβλημα εἶναι οἱ βιομηχανίες. Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ δουλεύουν. Ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ προστασία τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὴ μόλυνση, πρέπει οἱ βιομηχανίες αὐτές, ποὺ εἶναι στὶς παράκτιες τοποθεσίες εἴτε νὰ μεταφερθοῦν στὸ ἐσωτερικό, εἴτε νὰ ληφθοῦν μέτρα ποὺ θὰ σταματοῦν τὴ διοχέτευση τῶν βιομηχανικῶν καταλοίπων στὴ θάλασσα.

ΝΑΙ ΜΕΝ, ΑΛΛΑ....

Τὸ πρόβλημα, δὲν εἶναι μόνο νὰ ὑπάρξουν λιμάνια μὲ καθαρότερα νερά, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ νὰ σταματήσει ἡ μόλυνση τῶν ὑδάτων τῆς Μεσογείου γενικῶς. Διότι οἱ περισσότεροι ἐμπειρογνώμονες λένε, ὅτι ἂν συνεχισθῆ αὐτὴ ἡ κατάσταση, πρέπει νὰ περιμένωμε ὅτι θὰ λείψουν πολλὲς εἴδη ψαριῶν καὶ ὅτι τελικὰ ἡ Μεσόγειος θὰ πεθάνει. Ἔτσι, σὲ γενικὲς γραμμές, ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι στὴ διάσκεψη, γιὰ τὴ διάσωση τῆς Μεσογείου ἀναγνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ τὰ διυλιστήρια καὶ τὰ ἄλλα ἐργοστάσια καὶ βιομηχανικὲς ἐγκαταστάσεις, ποὺ εἶναι κοντὰ στὶς ἀκτές. Γιατί, μὲ τὴ δημιουργία βιομηχανικῶν ζωνῶν στὶς παραθαλάσσιες περιοχές, μολύνεται τὸ σύνολο τῆς θαλάσσης καὶ ὄχι μόνον τὰ λιμάνια ἢ οἱ ἀκτές.

Τὸ μεγάλο πρόβλημα, λοιπόν, ἂν πρόκειται νὰ σωθεῖ ἡ Μεσόγειος, εἶναι νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ μόλυνση ἀπὸ τὰ χημικὰ κατάλοιπα τῶν ἐργοστασίων. Τότε, θὰ εἶναι δυνατόν, μετὰ πάροδο πολλῶν ἐτῶν, νὰ ἀνανεώσει ἡ Μεσόγειος τὰ νερά της. Διαφορετικά, οἱ συνέπειες θὰ εἶναι τρομερές. Καὶ ἀπὸ οἰκονομικὴ ἄποψη, ἀλλὰ κυρίως, ἀπὸ ἄποψη ὑγείας τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 · ΤΗΛ. 73·365

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277-485 & 272-354

ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Μὲ εἰδικευμένον τεχνίτην ἐξ Ἀθηνῶν, ἐφαρμογαί, ἐργασίαι καλαὶ ὑπεύθυναι. Μὲ εἰδικὰ μηχανήματα τελευταίου μοντέλου ἐκ Γερμανίας διὰ ἀλουμινοκατασκευὰς, βιτρίνες, πόρτες, παράθυρα, κάγκελα κ.λ.π.
Χ. ΚΑΝΤΖΑΡΗΣ & ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο. Ε.
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 146 ΑΝΘΟΥΠΟΛΙΣ
ΤΗΛ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 426-883
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 278-528 — ΠΑΤΡΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ἡ Ἀστυνομία στὴν Ἑλλάδα

Ἡ ἀστυνόμευσις στοὺς βυζαντινοὺς χρόνους καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας

Ὁμιλία τοῦ κ. ΝΙΚ. ΒΟΛΙΩΤΗ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β'

Β'

Τὸ ἔτος 146 π.Χ. ἐγένετο ἡ ἅλωσις καὶ καταστροφὴ τῆς Κορίνθου ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, καὶ ἐπηκολούθησεν ὑποδούλωσις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 5 αἰῶνες περίπου. Τότε, πολλὰ στοιχεῖα ἀστυνομεύσεως, ἐπῆραν ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πόλεων, καὶ δὴ ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔτος 306 μετὰ Χριστόν, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ἀνέτειλεν ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς θρησκείας τοῦ Ναζωραίου. Ἡ πρωτεύουσα μετεφέρθη ἐκ Ρώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, βραδύτερον δέ, καὶ ἡ αὐτοκρατορία διηρέθη εἰς δύο Κράτη, τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικόν. Τὸ ἀνατολικὸν Κράτος, μετετράπη σύντομα εἰς Ἑλληνικὸν καὶ ἀπετέλεσε τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορείαν ἐπὶ 1000 ἔτη.

Ἀντιπαρερχόμεθα τὴν Ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν ποὺ παρέλαβε πλεῖστα ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης, ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς πόλεως, τὴν Ἀγορανομίαν, τὴν μέριμναν ἐπὶ τοῦ σίτου, καὶ τὸ μέτρα περὶ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἑορτῶν, καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν, ἡ ὁποία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου 306—337 μ.Χ. Ἡ καθαρῶς Ἀνατολικὴ αὐτοκρατορία, ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Θεοδοσίου Α' τὸ 379—395 μετὰ Χριστόν ὅτε ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία διηρέθη εἰς δύο: Τὸ Ἀνατολικὸν καὶ Ρωμαϊκὸν Κράτος, μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὴν Ρώμην ἀντιστοίχως.

Τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, τὰ πρῶτα ἔτη αὐτῆς ἤσκουν ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὅμοιαι πρὸς τὰς τῆς Ρώμης. Ὁ «Ἔπαρχος τῆς Πόλεως», ὁ «Πραίτωρας τοῦ Δήμου», οἱ «Πράκτορες Μυστικῆς Ἀστυνομίας».

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ 527—565 μ. Χ. ὅτε ἐνένετο ὁ ἑλληνισμὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Μαυρικίου 582—602 μ. Χ., ὅτε οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα ἐδημοσιεύοντο Ἑλληνιστί, ἄρχεται οὐσιαστικῶς καὶ ἡ καθιέρωσις ἰδίων Βυζαντινῶν Ἀρχῶν μὲ ἀστυνομικὰς ἐξουσίας.

Τότε, ἐμφανίζεται εἰς πολλὰς Ἑλληνικὰς Πόλεις ὁ «Εἰρηνάρχης», ὁ ὁποῖος ἤσκει ἀστυνόμευσιν στοιχειώδη, διότι ὁ «Πραίτωρ» τῶν βυζαντινῶν ἐπαρχιῶν ἦταν ἀρμόδιος διὰ τὰ σοβαρώτερα θέματα. Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 24 Νεαρὰν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὁ «πραίτωρ» ἀστυνόμευεν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ἀνδροφονιῶν, τῶν μοιχῶν, τῶν ἁρπαγῶν παρθένων, καὶ πάσης ἀδικίας. Ὁ ἴδιος ἐτιμώρει τοὺς ἀδικοπραγοῦντας, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

Ἐπίσης ἀστυνόμευεν ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς πόλεως, κατὰ τῶν ληστῶν, κατὰ τῶν στάσεων εἰς τὰς πόλεις, καὶ ἤσκει τὴν τιμωρίαν τῶν αὐθαδιαζόντων δημοσίᾳ κατοίκων. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν βασιλίδα τῶν Πόλεων, ποὺ ἠρίθμει τὸ ἔτος 500 μ.Χ. 1.000.000 κατοίκων, βλέπομεν τὸν «Ἔπαρχον τῆς πόλεως» νὰ ἀσκῆ τὴν ὑπερτάτην Ἀστυνομίαν τῆς Πρωτευούσης. Εἰς τοῦτον ἀνετέθη καὶ ἡ διὰ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν τιμωρία τῶν ὀμνυόντων κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν βλασθημούντων συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 77 Νεαρὰν τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Δι' ἄλλων «Νεαρῶν» ηὐρύνθησαν αἱ ἁρμοδιότητες ἀστυνομεύσεως: εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν οἰκοδομῶν ἐκείνων, τῶν ἀποκρυπτόντων τὴν θέαν τῆς θαλάσσης, τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν εἰδῶν βιοτικῆς ἀνάγκης, τῆς τοκογλυφίας κ.λ.π. Ἐπίσης, ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Ἔπαρχος εἶχεν ἁρμοδιότητες Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως τῆς σήμερον, ἀλλὰ προστίθεται καὶ ἡ εὐρυτάτη δικαστικὴ ἐξουσία.

Διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων του, εἶχεν ὡς βοηθούς, πολλοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους καὶ κατώτερον προσωπικόν. Ἀνώτεροι ἦσαν οἱ δύο πάσδοχοι λεγόμενοι «Σίμπονοι». Ὁ «Νυκτέραρχος» ὅστις μετενομάσθη «Πραίτωρ τοῦ Λιμένος», ὁ «ἔπαρχος ἐπὶ τοῦ σίτου», οἱ «ἐπιμεληταί», οἵτινες ἔλαβον τὸν τίτλον τοῦ «κόμητος», οἱ «πράκτορες τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας» καὶ βραδύτερον οἱ «Κβέστωρ» ἢ «Κοιέστωρ». Ἡ τελευταία εἶναι νεοσύστατος ἐξουσία εἰς τὸ Βυζάντιον. Αἱ λοιπαὶ προϋπῆρχον ἐν Ρώμῃ. Ὁ «Κοιέστωρ» ἐξεδίκαζε τὰς ὑποθέσεις, ἐπετήρει τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρεῖχεν ἐργασίαν εἰς ἀνεζητοῦντας, καὶ ἀπέπεμπεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοὺς ἄνευ λόγου ἐγκαταλείποντας τὸν τόπον διαμονῆς των. Δι' εἰδικοῦ νόμου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ «Κοιέστορος» ὑπήγετο τὸ ἀδίκημα τῆς πλαστογραφίας, τὸ μέγιστον τῶν ἐγκλημάτων, εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ νομοδιδάσκαλος Τριβωνιανός, διετέλεσεν ὡς «Κοιέστωρ».

Ἡ Ἀρχὴ αὐτή, ἐγένετο διὰ τῆς 80ης Νεαρᾶς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὸ 539 μ.Χ. ποὺ ἀντικατέστησε τὸν «Πολέμαρχον» τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, καὶ τὸν μετέπειτα «Πραίτωρα» τῆς Ρώμης.

Τὴν 29 Μαΐου 1453 μὲ τὴν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῶν 10 ἑκατονταετηρίδων κατηργήθησαν τὰ διοικητικὰ συστήματα. Ὁ Τοῦρκος κατακτητής, ἐφήρμοσε νέα συστήματα, τελείως διάφορα τῶν τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ Μωάμεθ ἐχορήγησεν ὡρισμένα προνόμια εἰς τὸν Ἕλληνα Πατριάρχην, ἀναγόμενα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀστυνομικῆς Φρουρᾶς, καὶ τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. Λόγῳ τῆς ἀνωτερότητος τῶν Ἑλλήνων (παραδεκτόν καὶ ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ), ἐχορηγήθη εἰς τούτους, εἶδος «Αὐτοδιοικήσεως» εἰς τὰς Κοινότητας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐξελέγοντο οἱ «Δημογέροντες».

Ὑπὸ τῶν «Δημογερόντων» ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Τουρκικὰς Ἀρχάς, ἐξελέγοντο οἱ «Προεστοί», σύμβουλοι καὶ βοηθοὶ τοῦ Τούρκου Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Ἀνώτατος πολιτικός, στρατιωτικὸς καὶ θρησκευτικὸς ἄρχων ἦτο ὁ «Σουλτάνος» ὁ ὁποῖος ἐνήσκει τὴν διοίκησιν τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων διὰ τοῦ «Μεγάλου Βεζύρη». Οὗτος προ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
VENIS
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244 - ΠΑΤΡΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 277.485

1) ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ μὲ τὰ πιὸ σύγχρονα καὶ ἀποτελεσματικὰ μηχανήματα μὲ ἐπιστημονικὸ καὶ εἰδικευμένο προσωπικό.

● Γιὰ ἕνα κομψὸ σῶμα
● Γιὰ ἕνα ὡραῖο καὶ φωτεινὸ πρόσωπο
● Γιὰ μιὰ ξεχωριστὴ κόμμωση
● Γιὰ ἕνα ἐντυπωσιακὸ δῶρο
● Γιὰ ἕνα καλὸ καλλυντικὸ
● Γιὰ ἕνα ὄμορφο μπιζοὺ
● Γιὰ μιὰ περοῦκα ποὺ σᾶς ταιριάζει

5) ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ: μὲ τὶς πλέον ἀνεγνωρισμένες διεθνῶς φίρμες σὲ τιμὲς συμφέρουσες, μὲ ὑπευθύνους αἰσθητικοὺς πωλητάς, μὲ γνήσια σὲτ Avon Ludia, Dainow woodbury, Lancome Langaster georgés Helena Rubinstein, Payot, Sarko Mary Moor arval coruse salome

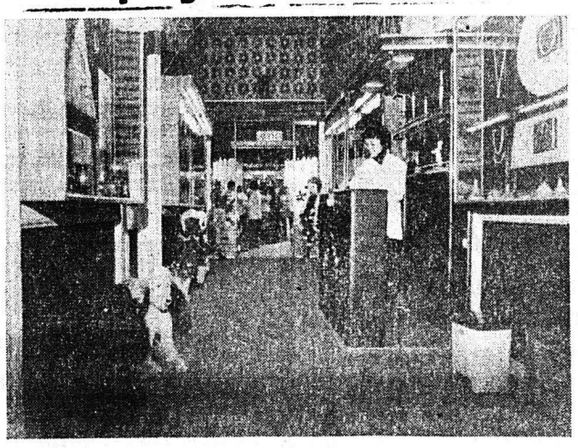

2) ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ: μὲ ὄργανα ἐπιστημονικῆς τελειότητος μὲ ἰδικὴ αἴθουσα περιποιήσεως σώματος μὲ ἐλεγχομένη ΣΑΟΥΝΑ.

VENIS
ΕΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ ΠΟΥ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ
VENIS
ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 277.485, 272.354

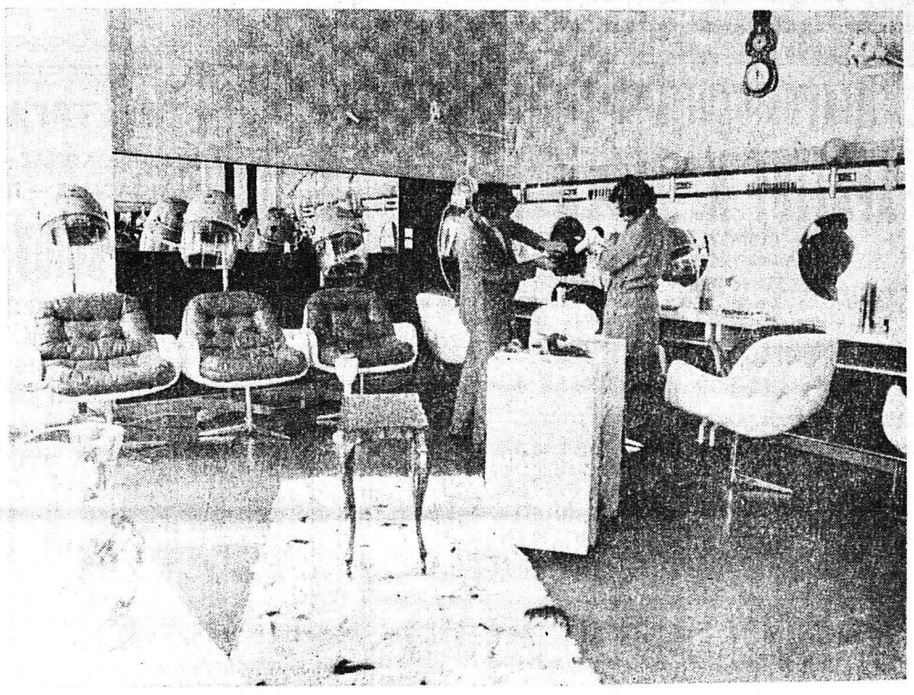

6) ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ: μὲ τελειότατο ἐξοπλισμὸ μὲ ταχεῖα καὶ ὀργανωμένη ἐξυπηρέτησι μὲ καταπληκτικὲς κομμώσεις.